

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: En Middag (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "En Middag (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 108.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid68018/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Ingen Dandser seer du,
For hvis hvide, stramme
Silkeklæder tusind
Tændte Lamper flamme.

Ei Parquettets Herrer
Seer du Haaret purre;
Ei i første Rang de
Smaa Blondiner kurre.

Selv ei Prindsen seer du
– Skjøndt han troer det sikkert –
Med de sorte Barter
Og den gyldne Kikkert.

Ja, du horer neppe
Contrabassens Brummen,
Disse Paukers Hvirvel,
Disse Bratschers Summen.

For din Tanke maler
Sig en anden Scene –
O, der gad jeg være!
Du og jeg – alene.

En Middag

See, vort lille Taffel speiler
Sig i Floden – See Forellen
Pynter Fadet med sin sidste,
Stive, gratieuse Sprællen!

See, Tokaiervinen gløder
I de tindrende Krystaller

Skjønnere, end selv i sine
Druers duftomflorte Skaller!

Og Orangens søde Skive
I din Purpurmunds Indfatning
Fik, for Tabet af sin Guldhud,
En guddommelig Erstatning.

Ak, for Tabet af saameget
Vinker os nu Sydens Fjelde,
Vinker os det gamle Kloster,
Vinker os den dunkle Celle.

Erkjendelse

At ikke jeg forlængst har hængt mig
Om hendes Hals, om hendes Knae,
Og i mit Raserie har vovet –
Ja, hun maa troe, jeg er af Træ.

Men det er jeg paa ingen Maade;
O, gid jeg bare var af Træ!
Men, jeg er lidt moralsk, lidt dydig,
Og derfor egentlig et Fæ.

Brønden

Som denne Brønd, den dybe,
Den kolde, af hvis Grube
Man langsomt henter Spanden,
Som af en Afgrunds Strube;